

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 12670-05-23 בן שלום נ' אייזנבך

לפני כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא

התובעת

רבקה בן שלום
ע"י ב"כ עו"ד אורלי ספיר סחייק

נגד

הנתבעת

נאוה אייזנבך
ע"י ב"כ עו"ד מאיר יצחק וינד

פסק דין

- 1 מונחת לפניי תביעה כספית על-סך 500,000 ₪, בהתבסס על עוולות מכוח חוק זכות
2 יוצרים, התשס"ח-2007 (להלן: "חוק זכויות יוצרים" או "החוק"), גזל לפי פקודת
3 הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: "פקודת הנזיקין"), גניבת עין לפי חוק עוולות מסחריות,
4 התשכ"ט-1999 (להלן: "חוק עוולות מסחריות"), עשיית עושר ולא במשפט, ועוד.
5
- 6 נטושה מחלוקת בין התובעת (יועצת לבריאות טבעית במקצועה) לבין הנתבעת (מטפלת
7 ברפואה משלימה במקצועה), על רקע "פוסט" שפרסמה הנתבעת באמצעות קבוצות
8 שבהן חברה ביישומון הווצאפ. בעוד לפי התובעת הפוסט הוא פרי יצירה שלה, הועתק
9 על-ידי הנתבעת "מילה במילה" ופורסם על-ידה בשתי קבוצות ווצאפ תוך הפרת
10 זכויותיה שבדין, לפי הנתבעת, הפוסט שהפיצה אינו בהעתקה אלא בסגנון דומה
11 והדברים נעשו במסגרת שיתוף פעולה עסקי ביניהן.
12
- 13 בהמלצת בית המשפט, הגיעו הצדדים להסדר דיוני שקיבל תוקף של החלטה ביום
14 16.7.2024 ולפיו, יוכרע בהליך על-יסוד החומר הקיים בתיק לאחר הגשת סיכומיהם.
15
- 16 כעולה ממכלול טענות הצדדים, מדובר בפוסט קצר בענייני בריאות, ובפרט, בתחום
17 סרטן השד. התובעת פרסמה אותו ביום 1.11.2022 באמצעות הווצאפ בשתי קבוצות
18 בהן היא חברה. הוא כולל מספר המלצות ("טיפים") עם מסרים קצרים וקליטים,
19 המיועדים עבור נשים "עם סיומו של חודש המודעות לסרטן השד" (להלן: "הפוסט").

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 12670-05-23 בן שלום נ' אייזנבך

1 בתחתית הפוסט פרסמה התובעת את שמה, תחום עיסוקה ומספר הטלפון שלה. אין
2 מחלוקת, כי מספר ימים לאחר פרסומו, עשתה הנתבעת שימוש בפוסט משלה באותו
3 נושא (בנוסח זהה או דומה – אתייחס בהמשך), אף זאת בפלטפורמות שלה בקבוצות
4 ווצאפ אחרות, ללא אזכור התובעת, ובאחד המקרים תוך ציון שמה (של הנתבעת), תחום
5 עיסוקה ומספר הטלפון שלה. אין מחלוקת, כי בין הצדדים קיימת היכרות קודמת,
6 במסגרתה סיפקה הנתבעת לתובעת, בחינם, תכשיר שיווקי למניעת נשירת שיער, וגם
7 הנחה על עלות מוצר זה למספר לקוחות שרכשו את המוצר דרך התובעת. לשלמות
8 התמונה יצוין, כי לפני הפוסט האמור, פרסמה התובעת פוסט אחר ביום 25.10.2022,
9 ועניינו הסיבות לנשירת שיער והמלצה על מוצר שיווקי להתמודדות עם תופעה זו
10 (להלן: "הפוסט הקודם"). גם ביחס לפוסט זה, עשתה הנתבעת שימוש לאחר מספר
11 ימים מפרסומו, בפלטפורמות משלה. מובהר שהתביעה עניינה רק הפוסט דלעיל מחודש
12 11/2022.

13
14 (5) התובעת, טוענת בין השאר, כי כל הפוסט האמור מהווה יצירה ספרותית כהגדרתה בחוק.
15 מדובר בפרסום פרי יצירתה והשקעתה, ונועד לשווק את המוניטין שלה. הנתבעת, אשר
16 פונה לקהל יעד זהה לזה שלה, העתיקה – שלא בפעם הראשונה – פוסט שחיברה, ללא
17 רשותה וללא הסכמתה, ובכך היא הפרה את זכות היוצרים ואת הזכות המוסרית שלה.
18 יותר מזה, השימוש ביצירה זו לצורך המסחרי שלה, מהווה עשיית עושר ולא במשפט,
19 זאת על חשבונה. לפי התובעת, בהתנהגותה כאמור, הנתבעת ביצעה גם עוולות מסחריות
20 ועוולות לפי פקודת הנזיקין. היא עותרת לפיצוי כאמור, וכן למתן צו שמורה לנתבעת
21 לחדול לאלתר מעשיית שימוש או הפצת הפוסט.

22
23 (6) הנתבעת טוענת מנגד, כי מדובר בתביעה טורדנית ונקמנית. הפוסט לא הועתק אלא נכתב
24 על-ידיה באותו נושא ובסגנון דומה. לא מדובר ביצירה מוגנת מאחר ופוסטים מהסוג
25 הזה מופיעים בכל אתר שעוסק בתחום הבריאות. גם אם הוא חוסה תחת הגנת החוק,
26 מדובר בשימוש הוגן ובתום לב, ובכל מקרה, מדובר בזוטי דברים שאינם מקימים פיצוי.
27 בין הניצים היה קיים שיתוף פעולה עסקי לפרסום ושיווק של מוצר חדש אשר פיתחה
28 הנתבעת בתחום בריאות השיער. בתוך כך, קיבלה התובעת ערפה במתנה וגם תשלום
29 באחוזים בגין מכירת שלוש ערפות עבור לקוחות שרכשו באמצעות התובעת. עוד

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 12670-05-23 בן שלום נ' אייזנבך

1 במסגרת זו, הוחלפו ביניהן בהסכמה ובחינם חומרים פרסומיים, זאת להצלחתן
2 המשותפת. הנתבעת כופרת בסכום המופרז של התביעה ועותרת לדחייתה.
3

דיון והכרעה

4
5
6 (7) האם מדובר בהעתקה או בכתיבה בנוסח/סגנון דומה? מעיון בפוסט מושא התביעה וכך
7 גם בפוסט הקודם, של התובעת ושל הנתבעת (נספחי התביעה), להתרשמותי, מדובר
8 בהעתקה מלאה. מעבר לשימוש הזהה באותן מילים ואותם משפטים, אלא שאותו מבנה
9 וסדר של מילים ומשפטים קיים בפוסטים המקוריים ואלה המועתקים. כמו כן, נעשה
10 אותו שימוש בסימני הפיסוק, אותו שימוש בכלי ההדגשה (Bold) ובאותן המילים, ואף
11 נעשה שימוש באותם סמלונים ("אימוג'ים"). השינוי היחיד שנעשה בפוסט, במקרה
12 אחד – מחיקת שמה ופרטיה של התובעת (נספח 2 לכתב התביעה), ובמקרה האחר –
13 החלפת שמה של התובעת ופרטיה, בשמה של הנתבעת ובפרטיה (נספח 3 שם).
14

15 (8) האם מדובר ביצירה ספרותית? לטעמי, התשובה חיובית. תחילה לדין, לפי סעיף 1 בחוק,
16 "יצירה ספרותית – לרבות יצירה המבוטאת בכתב, הרצאה, טבלה, לקט, וכן תוכנת
17 מחשב". על מנת שיצירה תהנה מהגנת החוק, עליה לעמוד במספר תנאים מצטברים,
18 ביניהם דרישת המקוריות (ע"א 7996/11 סייפקום בע"מ נ' רביב (18.11.13)). דרישה
19 זו בוחנת בין היתר, את מידת ההשקעה ביצירה ואת מידת היצירתיות (ע"א 8485/08
20 The FA Premier League Limited נ' המונעצה להסדר ההימורים בספורט, פסקה 38
21 (14.3.2010); רע"א 7774/09 ויינברג נ' ויטהוף, פסקה 10 (28.8.2012), וגם ת"א
22 (מחוזי ת"א) 1879/07 און נ' Winhelp בע"מ (18.11.2013)). לפי סעיף 11 בחוק, זכות
23 יוצרים ביצירה, זכות שמכונה גם כזכות כלכלית (רע"א 12/17 שריר נ' נירית זרעים
24 בע"מ, פסקה י"ג (28.3.2017)), היא הזכות הבלעדית לעשות ביצירה או בחלק מהותי
25 ממנה, פעולה אחת או יותר, כמפורט באותו סעיף, ביניהן העתקה ופרסום של היצירה.
26

27 (9) משם לכאן. על מקור, השקעה ויצירתיות. נטען ולא נסתר, כי התובעת היא המחברת של
28 הפוסט. לא הוכח כי מקורו פרסום אחר. על כן, מקורו היא התובעת. מעיון בתוכן של
29 הפוסט, המבנה והניסוח שלו, גם אלה מבססים את דרישת המקוריות. הוא משקף
30 השקעה בחשיבה בעת הניסוח, בבחירת המילים לפי ההקשר, ההדגשות במשפטים ועוד.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 12670-05-23 בן שלום נ' אייזנבך

1 החשיבה בהשקעה, באה לידי ביטוי גם בהקשר של עיתוי הפרסום. פוסט זה, שכולל
2 המלצות לאורח חיים בריא כחלק מניעתי מפני תחלואת סרטן השד, פורסם עם סיום
3 חודש המודעות לסרטן השד. מכל מקום, גם אם לא נראה כי נדרשה השקעה במורכבות
4 גבוהה או מיוחדת בניסוח הפוסט, די בכך שדובר בהשקעה מינימלית כדי לבסס את קיום
5 התנאי (ע"א 513/89 S/interlego a 'J S/lines bros. S.a-exin '1 פ"ד מח(4) 133 (1994)). אשר
6 ליצירותיו, לטעמי, גם תנאי זה מתקיים. היא באה לידי ביטוי בנוסח הפשוט והקליט
7 של המסרים, לצד השימוש בהדגשים ובסמלונים. החיבור של מספר משפטים לכדי
8 טקסט אחד בעל מבנה מסוים, יש בו כדי ללמד על יצירתיות של המחברת.
9

10 על-יסוד האמור, הפוסט הוא יצירה ספרותית מוגנת. מכאן לשאלה, האם עת העתיקה (10)
11 אותו הנתבעת ופרסמה בווצאפ, היא הפרה בכך את זכות היוצרים של התובעת? אני
12 סבור, כי גם כאן, התשובה היא חיובית. יסוד ההעתקה הוכח. מדובר בהעתקה "פשוטה"
13 כאשר המלל והצורה המבנית היו AS-IS. לעניין ההפצה, לא הוצג מה גודל שתי קבוצות
14 הווצאפ בהן הפיצה הנתבעת את הפוסט, ואולם נראה שמדובר בקבוצות קהלי יעד שהם
15 מטפלים או לקוחות פוטנציאליים של הנתבעת (תשומת הלב לשמות הקבוצות:
16 "מתחילים לחיות מחדש" ו-"טיפים ומידע למטפלים"). לעניין היקף התפוצה, בימינו,
17 ההפצה בווצאפ אף שהיא נחזית לכאורה כהתכתבות בין יחידים, אך בפועל, מדובר
18 בהתכתבות רחבה בעלת פוטנציאל של תפוצה ללא הגבלה.
19

20 האם הייתה קיימת הסכמה מצד התובעת לכך? התשובה שלילית. את יסוד ההסכמה (11)
21 משתיתה הנתבעת על שיתוף פעולה עסקי לכאורה שהיה קיים ביניהן. אין מחלוקת
22 שעובר לפרסום פוסט זה, התובעת קיבלה בחינם מאת הנתבעת מוצר לטיפול בנשירת
23 שיער, וככל הנראה באמצעותה שיווקה את המוצר ללקוחות נוספים. אין מחלוקת גם
24 שהתובעת הפיצה בעבר פרסום עבור הנתבעת בתחום נשירת השיער. כעיקרון, תשתית
25 זו יכולה לבסס טענה לשיתוף פעולה עסקי כנטען, אם כי לפי התמונה שהונחה לפניי,
26 דובר על שיתוף נקודתי וצר היקף, בזיקה למוצר של הנתבעת בענייני נשירת שיער. לא
27 מצאתי בשיתוף זה הסכמה ברורה לשימוש ביצירות של התובעת.
28

29 אדרבא, טיעוני הצדדים ונספחי כתבי הטיעון שלהם, מראים אחרת. הן לפי התובעת (12)
30 (סעיף 24-25 בכתב התביעה), הן לפי הנתבעת (סעיף 25-26 בכתב ההגנה), מסתבר כי

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 12670-05-23 בן שלום נ' אייזנבך

1 עם פרסום הפוסט הקודם, כבר העלתה התובעת טרזוניה כנגד העתקת הפוסט. הנתבעת
2 הגיבה בדחיה ללא אזכור קיומו של שיתוף עסקי כלשהו. יותר מזה, הדוגמה שהציגה
3 הנתבעת בכתב הגנתה (נספח 7), שעניינה פרסום הנתבעת באמצעות התובעת, אף
4 ממחיש זאת שאין הסכמה להעתקות. באותה דוגמה, הטקסט נעשה כפנייה של הנתבעת
5 לתובעת, וזו האחרונה הפיצה אותו כפי שהוא (עם ציון שם הנתבעת תחתיו).

6
7 היוצא מזה, גם אם הפוסט הקודם הועתק והופץ על-ידי הנתבעת בתום לב מתוך הנחה (13
8 שגויה כי קיימת הרשאה, הרי מעת שהתובעת העלתה בפניה את הסתייגותה המפורשת
9 בנדון, הייתה מנועה הנתבעת מלהעתיק את הפוסט מושא התביעה, ללא הסכמה.
10 התנהגותה בנדון לוקה בחוסר תום לב. על כל אלה אוסיף, כי טענת הנתבעת בנושא זה
11 אף מעוררת קושי מזווית נוספת. כפי שהיה ניתן להתרשם, שיתוף הפעולה היה מצומצם
12 לעניין המוצר בנושא נשירת השיער. ברם, הפוסט שהפיצה עניינו תחום רפואי אחר.
13 מכאן, בהעדר הסכמת התובעת, הוכחה ההפרה.

14
15 הזכות המוסרית: אן מחלוקת שהנתבעת, לא רק שלא הזכירה את שמה של התובעת (14
16 בפוסט המועתק שהפיצה, אלא כאמור היא המירה את פרטי התובעת בפרטיה. בפוסט
17 אין כל קרדיט לתובעת. מכאן, הוכח שגם הזכות המוסרית הופרה.

18
19 זוטי דברים: לאחר מתן הדעת לטיעוני הצדדים, לא השתכנעתי כי מדובר במעשה של (15
20 מה בכך. הפוסט אמנם מנוסח כאמור בצורה פשוטה וכולל מידע שחלקו כללי ונגיש
21 לציבור גם במקורות אחרים וזמינים, אך הוא בנוי בסגנון מיוחד פרי השקעה וחשיבה.
22 בעיקר, וכפי שהיה ניתן להתרשם, אמנם הפוסט בתוכנו אינו נחזה לכאורה כמסחרי זאת
23 במבט ראשון, אך יש יסוד להניח כי הוא הוכן עבור קהל יעד מסוים מתוך מטרות
24 מסחריות של התובעת, כמו: חשיפת הידע המקצועי שלה בתחום מומחיותה לפני קהל
25 היעד, הגדלת חשיפה ללקוחות פוטנציאליים, הידוק קשרי לקוחות, וכו'. דומה
26 שהנתבעת עשתה שימוש בפוסט זה מאותם הטעמים, וזה נלמד מהחשיבות בעיניה לציין
27 את שמה ופרטיה. לא מדובר בפעולה קלת ערך.

28
29 שימוש הוגן: לפי סעיף 19 בחוק, שימוש הוגן ביצירה מותר, כדוגמת לימוד עצמי, (16
30 מחקר, ביקורת ועוד. לצורך בחינתה של הוגנות השימוש, קבע המחוקק בסעיף האמור,

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 12670-05-23 בן שלום נ' אייזנבך

1 כי יישקלו, בין היתר, מטרת השימוש ואופיו, אופי היצירה והיקף השימוש בה. ככל
2 שנמצא כי השימוש שנעשה ביצירה הוא הוגן כאמור, הרי זה ייראה כשימוש מותר ללא
3 קבלת רשות בעל זכות היוצרים וללא תשלום תמורה (סעיף 18 בחוק). הנטל להוכיח, כי
4 נעשה שימוש הוגן כאמור, מוטל על הטוען זאת. במקרה לפנינו, השימוש שנעשה על-
5 ידי הנתבעת בפוסט, הוא בעל אופי מסחרי. בהקשר זה ניתנת הדעת גם לכך שקהל היעד
6 של הנתבעת הוא דומה לזה של התובעת, ולכן לא מן הנמנע שהיה קיים גם אלמנט
7 תחרותי בפרסום, אחרת אולי הייתה הנתבעת רק מוסיפה את שמה לצד שם התובעת,
8 ולא במקומו.

9

10 מפר תמים: לפי סעיף 58 בחוק: "הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, ואולם המפר (17
11 לא ידע ולא היה עליו לדעת, במועד ההפרה, כי קיימת זכות יוצרים ביצירה, לא
12 יחויב בתשלום פיצויים עקב ההפרה". בעניין ויינברג לעיל, פסקה 23, נקבע בין היתר,
13 כי: "הגנת המפר התמים עומדת אפוא למי שלא ידע ולא חשד כלל בקיומה של זכות
14 יוצרים ביצירה. רק הנחה מוטעית - שיש לה יסוד נאמן - על אי קיום זכות יוצרים
15 תקים למפר הגנה, ואילו הנחה סתמית על קיומה של הרשאה או על כך שאין מדובר
16 בהעתקה - אינה מקימה את ההגנה". נטל ההוכחה לקיומה של הגנה זו, מוטל על כתפי
17 הטוען לה ומדובר בנטל כבד (ע"א 1248/15 Fisher Price Inc 'J דוורן (31.8.2017)).
18 הנתבעת לא עמדה בנטל זה. כאמור, בהינתן זאת שהתובעת כבר הביעה את מורת רוחה
19 בצורה מפורשת בפני הנתבעת עקב העתקת הפוסט הקודם, דומה כי לא תישמע מפיה
20 טענת המפר התמים בנסיבות אלו, שבהן העתיקה שוב, פוסט אחר אך שבועות בודדים
21 לאחר מכן.

22

23 הוכח אפוא כי הופרו על-ידי הנתבעת זכות היוצרים והזכות המוסרית בפוסט. (18

24

25 עוולות נוספות

26

27 רשלנות, גזל והפרת הוראה חקוקה, עוולות לפי סעיפים 35, 52 ו-63 (בהתאמה) בפקודת (19
28 הנזיקין: מדובר בעוולות נזיקיות. מעבר לקביעות לעיל, לא הונחה כל תשתית ראייתית
29 מניחה את הדעת בשאלת הנזק. נזכיר, התובעת מבססת את תביעתה על נזקים המגיעים
30 לה לשיטתה, ללא הוכחת נזק. לא מצאתי לקבל את טענותיה בנדון.
31

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 12670-05-23 בן שלום נ' אייזנבך

20) גניבת עין, תיאור כוזב והתערבות לא הוגנת, לפי סעיפים 1, 2 ו-3 (בהתאמה) בחוק
עוולות מסחריות: אשר לשתי העוולות האחרונות, גם לו נניח שהן מתקיימות (והעוולה
הרלבנטית יותר היא זו שבסעיף 2 – תיאור כוזב), לא ניתן לפסוק לה פיצוי ללא הוכחת
נזק (סעיף 12 בחוק המוזכר). מכאן, דין טענות התובעת ביחס לשתי עוולות אלו
להידחות. אשר לעוולת גניבת עין, לפי סעיף 1(א) בחוק המוזכר, "לא יגרם עוסק לכך
שנכס שהוא מוכר או שירות שהוא נותן, ייחשבו בטעות כנכס או כשירות של עוסק
אחר או כנכס או כשירות שיש להם קשר לעוסק אחר". סעיף 1(ב) קובע: "שימוש של
עוסק בשמו בתום לב, לשם מכירת נכס או מתן שירות, לא ייחשב כשלעצמו גניבת
עין". בע"פ 7500/19 רז נ' עמינח תעשיות רהיטים ומזרונים בע"מ, פסקה 11
(11.12.2019), נקבע שעוולה זו "מותנית בהוכחה, ראשית, של מוניטין שרכש הטוען
לקיומה, ושנית חשש להטעיה של הציבור שהשירות או הנכס שמציע הנתבע הם
שירות או נכס של התובע" (ראו גם: ע"א 8191/16 דיאליט בע"מ נ' הרד, פסקה 93
(17.6.2019)). במקרה לפנינו, הפוסט שהעתיקה ופרסמה הנתבעת, אף שזה נעשה שלא
כדין, אך אינו יוצר סיטואציה שזה "ייחשב בטעות כנכס או כשירות" של התובעת.
ההיפך הוא הנכון, נראה כי חפצה שהפוסט על תוכנו, ייחשב כשלה. מכאן, עוולה זו
אינה מתקיימת.

21) עשיית עושר ולא במשפט: גם כאן, דין התביעה בראשה זה להידחות. ראשית, הוכחו
עילות לפי הדין הפרטני לקניין רוחני ואין מקום לדידי להידרש לעילה כללית נוספת
(ראו והשוו: ת"א (שלום ת"א) 3742-09-18 קפש נ' אליאסיאן, פסקה 68 (21.5.2023)).
שנית, כעולה מהוראת סעיף 1 בחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979, על
הטוען לקיום העילה, להוכיח בין השאר, כי "הזוכה" (המתעשר), התעשר על חשבון
"המזכה" (רע"א 371/89 ליבוביץ נ' א.א.י אליהו בע"מ, פ"ד מד(2) 309 (1990)).
התובעת לא הניחה תשתית מוכחת ומדידה לפיה הנתבעת התעשרה על חשבונה שלא
כדין כתוצאה מהפצת הפוסט. לאור האמור, לא הוכח שהתובעת זכאית להשבה.

גובה הפיצוי

22) התובעת עותרת כאמור, לפיצוי ללא הוכחת נזק בין לפי חוק זכות יוצרים ובין לפי חוק
עוולות מסחריות בגובה חצי מיליון שקלים. אשר לפיצוי עקב הפרת זכות היוצרים

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 12670-05-23 בן שלום נ' אייזנבך

1 והזכות המוסרית, בע"א 3853/11 רונית דגלי אומות בע"מ נ' שטן, פסקה 73
2 (13.5.2013), נקבע כי בפיצוי כזה, לא רק שהתובע אינו נדרש להוכיח קיומו של נזק,
3 אלא שגם האפשרות לנתבע להוכיח העדר נזק, היא מוגבלת מאד. כמצוות המחוקק
4 (סעיף 65(ב) בחוק זכות יוצרים), בקביעת גובה הפיצוי רשאי בית המשפט להתחשב
5 במספר שיקולים, ביניהם: היקף ההפרה; חומרתה; הנזק הממשי שנגרם לתובעת לפי
6 הערכת בית המשפט; הרווח שצמח למפר אף זאת להערכת בית המשפט וגם תום לבו
7 של הנתבע ומאפייני פעילותו (ראו והשוו: ע"א 592/88 שגיא נ' ניניו, פ"ד מו(2) 254,
8 271 (1992)). בהתחשב בתכליתו של הפיצוי ללא הוכחת נזק כאמצעי הרתעה, לאור
9 החובה להרתיע את הנתבעת ואת הרבים, לאחר שלקחתי בחשבון את היקף ואופן
10 ההפרה, את משך הזמן שבו בוצעה ההפרה, את עצם אי-הסרת הפוסט או משלוח הבהרה
11 לגביו סמוך להפצתו (ויש יסוד להניח כי כיום הוא בלתי ניתן למחיקה), זאת גם לאחר
12 מתן הדעת לחלוף התקופה מאז, לסמיכות הזמנים בין הפוסט הקודם לבין העתקת
13 הפוסט הנוכחי, וגם מתן הדעת לסכום הפיצוי שביקשה התובעת בהתראה הראשונה
14 ששלחה לנתבעת (מכתב מיום 28.11.2022), סבורני שיש לפסוק לתובעת פיצוי ללא
15 הוכחת נזק בסך 6,000 ₪.
16

17 גם אם שגיתי במסקנתי ביחס לעוולת גניבת עין לעיל, הרי יש להזכיר, כי הסעד הכספי (23
18 הנתבע בשתי מערכות הדינים (זכות יוצרים מזה ועוולות מסחריות מזה), שניהם ללא
19 הוכחת נזק. למקרא טענות התובעת ומתן הדעת בנסיבות המקרה לפניי, להתרשמותי,
20 מדובר למעשה באותו נזק נטען כשהוא חוסה תחת שתי עילות. בנסיבות אלו, גם אם
21 הייתה מוכחת העילה הנוספת, אין הצדקה לפסוק פיצוי נפרד בגין כל עילה, לבל ייווצר
22 כפל פיצוי ללא הצדקה בדין (ת"א (מחוזי ת"א) 5150-05-14 לייבדיאנאס בע"מ ואח'
23 נ' שחר, פסקה 55 (13.10.2020); ראו והשוו עם מקרה אחר שבו אושר פיצוי מצטבר:
24 ע"א (מחוזי ת"א) 34136-09-24 קוסמינסקי נ' גמבורג, פסקה 7(ה) (18.12.2024)).
25
26

תוצאה

27
28 (24) לאור האמור, התביעה מתקבלת באופן הבא:
29
30 (א) נאסר על הנתבעת לעשות שימוש בפוסט זה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 12670-05-23 בן שלום נ' אייזנבך

1

2 (ב) הנתבעת תפצה את התובעת בסך 6,000 ₪ בצירוף עם הוצאות משפט ושכר-טרחת
3 עורך דין, בסך כולל 4,000 ₪.

4

5 (25) הסכומים האמורים ישולמו לתובעת תוך 30 יום, שאם לא כן, הם יישאו ריבית שקלית
6 ממועד פסק הדין ועד מועד ביצוע התשלום בפועל.

7

8 זכות ערעור כקבוע בדין.

9

10 המזכירות – להודיע לצדדים בהתאם.

11

12 ניתן היום, כ"ד אדר תשפ"ה, 24 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.

13

מוחמד חאגי' יחיא, שופט

14

15

